

استاندارد نظارت بر بیمه گران اتکایی

ترجمه اداره مطالعات طرح و توسعه

با تصویب در گردهمایی عمومی IAIS در سال ۲۰۰۲ درباره "اصولی بر حداقل شرایط برای نظارت بیمه گران اتکایی"^۱، انتظار می رود که ناظران بیمه در سرتاسر دنیا نظارتی بر بیمه گران اتکایی ساکن در حوزه قضاییشان داشته باشند.

علاوه بر این، این اصول انتظار رویکردی جهانی را نسبت به دستورالعمل بیمه گران اتکایی دارند. در چنین سیستمی، مسئولیت بر عهده ناظر داخلی بیمه گر اتکایی گذاشته می شود. ناظر داخلی مسئول نظارت مؤثر کسب و کار بیمه ای در سرتاسر جهان است و انتظار می رود بطور مؤثری با ناظران در دیگر حوزه های قضایی که در آنها بیمه گر اتکایی کسب و کار بیمه ای را پذیرش می نماید (بیمه نامه صادر می کند) در ارتباط باشد و نیز مسئول برقراری این ارتباط باشد. حداقل شرایط کمک به تعیین حداقل سطح تضمین قابل قبول بیمه گران اتکایی می کنند. این حداقل شرایط برای تضمین این موضوع لازم هستند که ثبات بازار و در نهایت منافع دارندگان بیمه نامه ها حمایت می شوند. با این وجود، همچنانکه در استاندارد نظارتی بر ارزیابی پوشش بیمه اتکایی بیمه گران اولیه بیان شده، ارزیابی تضمین بیمه گران اتکایی پیشنهاد شده و ارزیابی وظیفه ناظر بیمه گر واگذارنده برای تضمین این موضوع که ارزیابی کافی است بر عهده بیمه گر واگذارنده است.

این اصول بیان می کنند:

اصل ۱: کنترل و نظارت ذخائر فنی، سرمایه گذاریها و نقدینگی، سرمایه مورد نیاز، و سیاستها و رویه های کاری بیمه گران اتکایی برای تضمین حاکمیت شرکتی مؤثر بایستی ویژگیهای کسب و کار بیمه اتکایی را نمایان سازند و با سیستمهایی برای مبادله اطلاعات میان ناظران تکمیل شوند.

اصل ۲: به جز مواردی که در اصل ۱ بیان شد، کنترل و نظارت فرمهای قانونی، اعطای مجوز و امکان پس گرفتن مجوز، "آزمون بجا و مناسب"^۲، تغییرات در کنترل، روابط گروهی، نظارت

¹ Principles on minimum requirements for supervision of reinsurers

² Fit and proper testing

کل حرفه ، بازرسیهای محلی ، تحریمها ، حسابرسی و کنترلهای داخلی ، و قوانین حسابداری قابل اجرا برای بیمه گران اتکایی بایستی همانند قوانین بیمه گران اولیه باشند.

این استاندارد اصل ۱ را بطور مبسوط بیان می کند و بالاخص به این موضوع می پردازد که در چه مواردی بیمه گران اتکایی متفاوت از بیمه گران اولیه هستند از این رو مستلزم چارچوب نظارتی سازگار شده ای هستند. این استاندارد برای بیمه گران اتکایی بطور بین المللی فعال بکار می رود که بیمه گران یا بیمه گران اتکایی صرف هستند و فعالیت اصلی آنان شامل صدور پوشش اتکایی است و واگذارنده هایی را در حداقل یک حوزه قضایی بیرون از حوزه قضایی خودشان دارا هستند. همچنین این استاندارد تا حدی که مربوط باشد برای بیمه گران اتکایی داخلی بکار می رود. ناظران ممکن است ترجیح به اعمال این استاندارد به بیمه گرانی بدهند که فعالیت اصلی آنان صدور بیمه است اما همچنین میزان عمده ای از پوشش اتکایی را فراهم می آورند.

شرایط نظارتی شامل توانایی مالی ، بررسی نظارتی و "شرایط افشاگری"^۳ هستند. این جنبه های متفاوت چارچوب نظارتی باید برطبق ماهیت مشتریان و ویژگیهای ریسکهای پذیرفته شده تنظیم شوند. همچنانکه در پاراگراف ۷ اصولی بر حداقل شرایط برای نظارت بیمه گران اتکایی بیان شده ، چارچوب نظارتی جهانی حرکت بسوی سیستم اعتبار بخشی ناظران داخلی را پیش بینی می کند. از آنجایی که این استاندارد بطور گسترده تری انتخاب و بکار گرفته می شود ، ممکن است یکی از عناصر سازنده در گسترش نهایی چنین سیستم اعتبار بخشی شود.

این استاندارد به جنبه بررسی نظارتی این چارچوب می پردازد. همچنانکه در "اصول اساسی بیمه"^۴ تأکید شده است ، نظارت مؤثر تنها اگر ناظران داخلی قدرتها و منابع کافی را دارا باشند می تواند انجام شود. نقش روند بررسی نظارتی بویژه برای نظارت کشور اصلی ، خصوصاً در فقدان استانداردهای بین المللی برای شرایط توانایی مالی قابل ملاحظه است. در این خصوص کمیسیون فرعی توانگری IAIS ، با دروندادهایی(داده های ورودی) از طرف انجمن بین المللی آکچوئرها ، بخشهای مختلف شیوه بین المللی سازگار شده برای ارزیابی کفایت سرمایه و توانگری را توسعه می هد.

جنبه های افشاگری توسط کمیته فرعی IAIS بر مبنای "افشاگری بهبود یافته"^۵ و استانداردهای پیشین و بعدی و مقالات رهنمودی مورد ملاحظه قرار داده خواهد شد. به علت ماهیت حرفه ای مشتریان ، افشاگری باید مقررات بازار

³ Disclosure requirements

⁴ Insurance core principles

⁵ Enhanced Disclosure

را بهبود بخشد و در نتیجه کمک مهمی را برای بررسی نظارتی فراهم می آورد. بمنظور تسهیل مقررات بازار ، صورتهای مالی بیمه گران اتکایی بطور بین المللی فعال باید با استفاده از اصول حسابداری بطور بین المللی مورد قبول برای مثال استانداردهای بین المللی گزارش مالی (IFRS) یا اصول حسابداری بطور کلی مورد قبول ایالت متحده (GAAP) آماده شوند و بایستی در دسترس عموم باشند.

در نظارت بیمه گران اتکایی ، ناظران داخلی باید ، در جای مناسب ، برای مشاوره در زمینه هایی که در ای استاندارد پوشش داده نشده اند به اصول اساسی بیمه و دیگر مستندات مربوطه IAIS مراجعه نماید.

۱. ذخائر فنی

ذخائر فنی برای بیمه گران اتکایی غیر عمر

تخمینهای ذخائر از جمله ذخائر خسارتی ، با وجود آنکه بطور موثقی سعی در ارائه بینشی نسبت به پیدایش خسارتهای دارند فی نفسه غیر قابل اطمینان هستند. این عدم اطمینان ممکن است در بیمه اتکایی نسبت به بیمه اولیه ، خصوصاً برای کسب و کار بیمه غیر عمر ، چشمگیرتر باشد.

چالشهایی که بیمه گر اتکایی ممکن است بهنگام تعیین ذخائر فنی مواجه شوند عبارتند از:

- تخمین ذخائر فنی کافی – برای مثال ، هنگامیکه هزینه های خسارتهای خصوصاً برای قراردادهای مازاد خسارت ، با تورم ، تغییرات در امید به زندگی یا قوانین مسئولیتی شدیدتر بالا برده می شوند.
- فاصله زمانی طولانی مدت تر گزارش دهی – بدلیل اینکه خسارتهای در ابتدا به واگذارنده گزارش می شوند و توسط وی ارزیابی می شوند ، تأخیر ذاتی ای وجود دارد. گاهی اوقات این موضوع می تواند با وقفه گزارشی دوره ای به بیمه گر اتکایی و با روند بیمه اتکایی مجدد شدیدتر شود.
- تفاوت تفسیرهای واژگان بیمه اتکایی
- کمبود آمارها و داده های صنعت – جمع آوری داده های همگن توسط "صورت حساب" و توسط صنعت دشوار است.
- عدم تجانس داده های دریافت شده – واگذارنده ها ممکن است پول بپردازند ، ذخائری را ایجاد نمایند و اطلاعات را بطور متفاوتی کدگذاری نمایند.

⁶ Account

- اطلاعات انتخابی واگذارنده - واگذارنده ها ممکن است داده های تأمین شده برای بیمه گران اتکایی را فیلتر نمایند ، بطور متفاوتی گزارش دهند (برای مثال ، با سال حادثه به جای سال قبول تعهد بیمه گری) ، شیوه های تخصیص ذخیره و رسیدگی بر دعاویشان را تغییر دهند یا در انتقال داده دچار خطا شوند.
- تفاوت الگوها در گزارش اطلاعات - الگوها می توانند بسته به نوع قرارداد ، رشته کسب و کار بیمه ای ، شرایط خاص قرارداد ، واگذارنده و واسطه متفاوت باشند.

با پذیرش این موضوع که ممکن است تأخیرهایی در روند گزارش خسارتها وجود داشته باشد و با پذیرش این موضوع که اغلب ممکن است اطلاعات ناقص باشند ، بیمه گران اتکایی ذخائری را برای خسارتهای واقع شده اما گزارش نشده (IBNR) ایجاد می کنند. بیمه گران اتکایی بایستی تضمین نمایند که واگذارنده ها اطلاعات بموقع و مربوط به واگذارنده را بطور مداوم در اختیار آنان قرار می دهند بطوریکه بتوانند میزان خسارتهای ممکن را پیش بینی نمایند و بطور مؤثقی تخمین بزنند. برای مثال ، برای یک قرارداد مازاد خسارت ، بیمه گر اتکایی بایستی واگذارنده را به گزارش خسارتهای انباشته شده بهنگامیکه به سطح معینی می رسند ملزم نماید ؛ این سطح باید زیر "سطح مورد نظر"⁷ در قرارداد تعیین شود.

ناظران باید با تکنیکهای استفاده شده توسط بیمه گران اتکایی و آمارگانشان در تعیین ذخائر فنی با توجه خاصی بر روی تکنیکهایی استفاده شده برای نائل شدن به ذخائر (IBNR) آشنا باشند. مقاله مورد بحث IAIS ، کمی نمودن و ارزیابی تعهدات بیمه ، اطلاعات پیش زمینه مفیدی در اختیار می گذارد.

موضوعات کلی مربوط به بیمه گران اتکایی عمر و غیر عمر

بیمه گران اتکایی بمنظور پرداختن به چالشهای کلی تخمین ذخائر فنی ، تعدادی از تکنیکها را بسط داده اند. برای مثال ، از انواع مختلفی از تکنیکهای کمی برای تخمین هزینه نهایی خسارتهای که به اندازه ممکن مؤثق هستند استفاده می کنند. این تکنیکها ، بهر حال ، باید توسط داوری مدیریتی و حرفه ای با استفاده از اطلاعات داخلی یا خارجی و نیز دروندادهایی (داده های ورودی) از طرف متخصصان هم ارزیابی ریسک و هم ارزیابی خسارتهای تکمیل شوند. بیمه گران اتکایی بایستی داده و اطلاعات مربوطه دیگر دریافت شده از طرف کارگزاران بیمه اتکایی و واگذارندگان را در برابر داده تاریخی بررسی نمایند و اگر ذخیره خسارتی دست کم به اندازه مبلغ گزارش شده توسط

⁷ Trigger level

واگذارنده و کارگزار نباشد، قادر به توضیح باشند. به علت مسائلی که در بالا ذکر شد، حداقل باید همکاری نزدیکی بین بیمه گران، آمارگران، مدیران خسارتها و حسابداران بیمه گر اتکایی وجود داشته باشد.

قراردادهای بین واگذارنده ها و بیمه گران اتکایی شرایط و مفاد را با مشخص نمودن برای مثال، طول مدت قرارداد، پرداختهای حق بیمه، کمیسیونها، چارچوب زمانی اعلام خسارتها، و چارچوب زمانی و شرایط پرداخت خسارتها که باید توسط طرفین قرارداد پیروی شوند وضع می کنند. بیمه گران اتکایی باید بطور مرتب با واگذارندگان و کارگزارانشان در ارتباط باشند زیرا که این رابطه برای بیمه گران اتکایی ضروری است تا بطور مؤثقی قادر به ایجاد ذخائر فنی باشند. بویژه بیمه گر اتکایی باید با ریسکهای پذیرفته شده توسط هر واگذارنده خاص آشنا باشد و درکی از توسعه های کلی در بازار داشته باشد. بهتر است ارتباط مداومی در سرتاسر عمر قراردادها حفظ شود تا اینکه بیمه گران اتکایی بتوانند بطور مناسبی نسبت به تغییرات در گسترش و تجربه خسارتها و عوامل مربوطه دیگر عکس العمل نشان دهند.

بیمه گران اتکایی باید اطلاع دقیق و کاملی از خط مشی صدور و روند رسیدگی به خسارتها و واگذارندگان داشته باشند و بایستی درباره هر نوع تغییرات مهم آگاه شوند. این امر ممکن است با جمع آوری بطور منظم اطلاعات مناسب از طرف واگذارندگان، در کیفیت و فرمتهای مورد توافق بدست آورده شود. همچنین اغلب در مفاد قرارداد بین بیمه گر اتکایی و واگذارنده قید می شود که بیمه گر اتکایی حق و توانایی در هدایت خسارتها و حسابرسیهای واگذارندگان دارد.

علاوه بر این، بیمه گران اتکایی بایستی بر شرایط بازار نظارت داشته باشند و از گرایشهای اجتماعی و صنعتی پیروی نمایند. باید توجه به تجربه گذشته و پیش بینیهای تورمی و قوانین مسئولیتی شدیدتر داشته باشند. بیمه گران اتکایی باید به پیشرفتهای پرداختهای خسارتها توجه نمایند تا قادر به شناسایی پیش از موقع بی نظمیها و تغییرات باشند.

افزون بر صورتهای مالی حسابرسی شده سالیانه و صورتهایی که افشاگریهای کافی درباره ریسکها و عملکرد فنی را دارا هستند، بیمه گر اتکایی باید اطلاعات مشروح درباره هر بخش گزارش را به محض درخواست ناظر در اختیار وی قرار دهد. ناظر ممکن است خواهان مطالبه اطلاعات درباره معاملات غیراستاندارد همانند استفاده از اوراق قرضه CAT باشد. این اطلاعات باید طبق نظر کارشناسی توسط آمارگری واجد شرایط یا دیگر افراد دارای صلاحیت قانونی، دست کم، درباره کفایت ذخائر فنی تکمیل شوند.

ناظر باید با ارزیابی پیشرفت پرداخت خسارتها در برابر روالهای گذشته و در جاییکه ممکن است در برابر اطلاعات مشابه فراهم آورده شده توسط بیمه گران اتکایی که نوع مشابهی از ریسک را می پذیرند یا دارای اندازه مشابهی هستند یا در بازار مشابهی هستند این پیشرفت پرداخت خسارتها را بررسی نماید. همچنین باید "نتایج تصفیه"⁸ و آمارهای پیشرفت خسارتها و نیز سیستمهای مدیریت ریسک بیمه گر اتکایی را که ممکن است مدل‌های داخلی ریسک، تحلیل‌های سناریو و آزمون استرس و حساسیت را در بر داشته باشند بررسی نماید. این بررسیها باید اثرات ناشی از هر رشته کسب و کار بیمه ای بر روی تمامی موارد مربوط به ترازنامه را به حساب آورند.

ناظران باید اطلاعات تأمین شده توسط بیمه گران اتکایی را بررسی نمایند بخصوص زمانیکه احتمال مشکلی را می دهند. این قابلیت تا زمانیکه شرایط محرمانه بودن رعایت شوند و اقدامات حفاظتی تضاد منافع بکار روند می تواند یا توسط کارکنان داخلی یا توسط بستن قرارداد با پیمانکار فراهم آورده شود.

علاوه بر شناخت تکنیکها، ناظر باید رویه های کاری استفاده شده توسط بیمه گران اتکایی برای اثبات نتایج و جبران تأخیرهای اطلاعاتی و کاستی در داده ها را بررسی نماید.

۲. سرمایه گذاریها و نقدینگی

بیمه گران اتکایی بطور بین المللی فعال با مدیریت پرتفولیوهای جهانی داراییها و بدهیها در بیشتر از یک بازار مؤثر هستند. علاوه بر ریسکهایی که توسط بیمه گران اولیه اداره می شوند، نابرابریهای بین داراییها و بدهیهای بیمه گران اتکایی ممکن است بطور بالقوه ای اشاره به قرار گرفتن چشمگیر در معرض خطر ریسک پول رایج داشته باشد. بیمه گران اتکایی فراهم آورنده پوشش بلند مدت، همانند بیمه اتکایی عمر، ممکن است بسته به مفاد قرارداد بیمه اتکایی با ریسک سرمایه گذاری مواجه شوند.

بیمه گران اتکایی باید داراییها و بدهیهایشان را به روشی حساب شده مدیریت نمایند. آنان باید در داراییهایی سرمایه گذاری نمایند که از لحاظ تضمین، بازده، تنوع و قابلیت خرید و فروش تعهدات مورد انتظارشان را به محض اینکه به سررسید می رسند مورد پوشش قرار می دهد. "سیاستهای برابری دارایی-بدهی"⁹ باید در معرض تحلیل سناریو و آزمون استرس منظم قرار داشته باشد. سناریوهای تست شده باید نمودار ریسک منحصر به فرد بیمه گر اتکایی را

⁸ Run off results

⁹ Asset-liability matching policies

عنوان مقاله: استاندارد نظارت بر بیمه گران اتکایی

منعکس نمایند. برای مثال، بیمه گران اتکایی باید هر نوع داراییها و بدهیهای برابر نشده را در برابر تغییرات در نرخهای ارز و بهره تست نمایند. آزمون استرس و تحلیل سناریو نیز باید معمولاً نسبت به ریسک اعتبار و بازار، از جمله وصول شدنیهای بیمه اتکایی و بیمه اعتبار استفاده شوند. ناظر باید کفایت سرمایه، نقدینگی و برابری پول رایج را با در نظر گرفتن نتایج آزمون استرس ارزیابی نماید. ضمناً، بیمه گران اتکایی باید ریسک اعتباری ذاتی در کسب و کار بیمه ای طرف دیگر قرارداد را مدیریت و نظارت نمایند.

اغلب بیمه گران اتکایی و واگذارندگان با حسابهای جاری کار می کنند (یعنی، حسابهایی که در آنها حق بیمه ها به ستون بستانکار برده می شوند و خسارتها در ستون بدهکار وارد می شوند). با این وجود، به علت انواع پوششهای فراهم آورده شده (برای مثال، پوشش فاجعه آمیز) گاهی اوقات بیمه گران اتکایی ملزم به بازپرداخت^{۱۰} زیانهای به مقیاس بزرگ واگذارندگان بهنگام درخواست می شوند. در نتیجه، این بیمه گران بایستی تضمین نمایند که سرمایه گذارهای کافی را در داراییهای مالی نقدینه نگهداری می نمایند. و یا اینکه، باید تضمین نمایند که نقدینگی به آسانی و فوراً از طریق منابع دیگر، برای مثال "سهیمهای نگهداری مطمئن اعتبار"^{۱۱}، در دسترس باشد تا اینکه خسارتهای بزرگ و غیرمنتظره را بدون مجبور شدن به فروش بخش قابل ملاحظه ای از سرمایه گذارشان علی الخصوص در طی دورههای شرایط نامطلوب بازار یا در فرصت کوتاه پردازند.

افزون بر صورتهای مالی حسابرسی شده سالیانه، ناظر باید گزارشهای مربوط به عملکرد سرمایه گذاری و ریسکهای ناشی از بیمه گران اتکایی را دریافت نماید. جزئیات پرتفولیو سرمایه گذاری با دارایی و "نوع رتبه بندی"^{۱۲} و پول رایج باید بطور منظم و به محض درخواست فراهم آورده شود. در این خصوص وصول شدنیهای بیمه اتکایی بعنوان "طبقه دارایی"^{۱۳} در نظر گرفته می شوند. مشتقات بایستی بر طبق داراییهای مورد نظرشان که بر مبنای ارزش منصفانه و مبالغ اسمیشان هستند اعلام شوند. بیمه گران اتکایی باید گزارش دهند که چه بخشی از پرتفولیوی دارایشان را بیمه گران اولیه یا طرفهای دیگر قرارداد متعهد شده اند.

ناظر باید این اطلاعات را در طی زمان تحلیل نماید و آنرا با اطلاعات مشابهی درباره بیمه گران اتکایی که نوع قابل مقایسه ای از ریسک را می پذیرند یا دارای اندازه مشابهی هستند یا در بازارهای مشابهی هستند مقایسه نماید. سپس

¹⁰ reimburse

¹¹ Secure lines of credit

¹² Rating class

¹³ Asset class

ناظر باید نتایج را با بیمه گر اتکایی که صرفاً به ریسکهای کلیدی و به چگونگی مدیریت و مقابله با این نوع ریسکها پرداخته مورد بحث قرار دهد.

ناظر باید به جهت راهنمایی بهنگام ارزیابی پرتفولیو سرمایه گذاری بیمه گر اتکایی و نیز سیاستهای سرمایه گذاری ، رویه های کاری کنترل داخلی و گزارش دهی به استاندارد نظارتی بر مشتقات و استاندارد نظارتی بر مدیریت دارایی توسط شرکتهای بیمه مراجعه نماید.

۳. سرمایه مورد نیاز اقتصادی

تنظیم کنندگان بازار نمی توانند از هر نوع ورشکستگی جلوگیری نمایند. معیارهای احتیاطی مانند وضع سرمایه مورد نیاز نظارتی بهر حال در جای مناسب بکار می روند تا احتمال چنین ورشکستهای و هزینه های بالقوه شان به واگذرندگان و تأثیر ممکن آنها بر روی دارندگان بیمه نامه را به حداقل برساند.

بیمه گران اتکایی بایستی سرمایه ای را بمنظور مدیریت ریسک کلیشان در برابر امکان عدم توانگری ، ریسک بعهده گرفته شده از طریق داراییها و قراردادهای بیمه اتکایی ، و ریسکهای دیگر مانند ریسک عملیاتی نگهداری نمایند. بر مبنای قراردادی خاص ، بیمه گر اتکایی ممکن است ریسکهای ناپایدارتری را نسبت به بیمه گران اولیه بپذیرد - برای مثال ، با فراهم آوردن پوشش برای رویدادهای فاجعه آمیز. با این وجود ، این ریسکها ممکن است توسط تنوع ریسک بهتر بر مبنای پرتفولیو جهانی تعدیل شوند. ناپایداری ممکن است توسط "بالا بردن نرخ و شدید نمودن استانداردهای بیمه گری بازار"^{۱۴} یا توسط "پایین آوردن نرخها و آسان نمودن استانداردهای بیمه گری بازار"^{۱۵} از طریق قیمتهای متفاوت بیمه اتکایی و نیز ناپایداری در بازارهای سرمایه موجب شده باشد. بیمه گران اتکایی باید نمودار ریسکشان را با محاسبه به اندازه ممکن کافی ریسکهای بالاتر محاسبه نمایند و آنرا در برابر ریسک پذیریشان همچنانکه توسط هیئت مدیران تعیین شده (برای مثال ، با استفاده از احتمال نابودی/نکول) با اختصاص سرمایه کافی منعکس کننده نمودار ریسک و دوره زمانی معین شده مدیریت نمایند.

بیمه گران اتکایی باید بمنظور تجزیه و تحلیل نمودار ریسکشان از مدلهایی برای اهداف مدیریت داخلی استفاده نمایند. برخی ریسکهای مواجه شده توسط بیمه گران اتکایی شبیه به ریسکهای بیمه گران اولیه هستند. از سوی

¹⁴ Hardening of markets

¹⁵ Softening of markets

عنوان مقاله: استاندارد نظارت بر بیمه گران اتکایی

دیگر بیمه گر اولیه با این ریسک اعتباری مواجه می شود که بیمه گران اتکایی ممکن است به تعهداتشان عمل ننمایند، برای مثال، بیمه گر اتکایی با همان ریسک با بیمه گر اتکایی مجددش مواجه می شود. هر دو با ریسک بیمه گری مواجه می شوند اگر چه جوانب خاصی از ریسک بیمه گری - مانند ریسک انباشتها، می توانند - اما لزوماً نباید - برای بیمه گر اتکایی "شدیدتر"^{۱۶} باشند. به همین ترتیب، همچنانکه در بالا ذکر شد، هر دو با ریسکهای سرمایه گذاری مواجه می شوند که اهمیت آنها می توانند بسته به گسترش جهانی و "سهمهای نگهداری از یک ریسک بیمه ای"^{۱۷} متفاوت باشند.

درجاییکه نمودار ریسک خصوصیت‌های بیمه عمر را دارا است، سرمایه اقتصادی بیمه گران اتکایی باید ریسکهای خاص ناشی از ساختار قرارداد بیمه اتکایی را به حساب آورد. بیمه اتکایی عمر می تواند تضمینهای حق بیمه بلند مدت و قرار گرفتن در معرض خطرات حق اختیارات انتخابی، یا در قرارداد با واگذارنده یا در قرارداد بین واگذارنده و دارنده بیمه نامه، را دربر بگیرد. تضمینهای حق بیمه بلند مدت، کسب و کار بیمه ای را در معرض گرایشهای نامطلوب قرار می دهد. تغییرات در شرایط سرمایه گذاری "حق اختیارات نهفته"^{۱۸} را تحت تأثیر قرار می دهد. این حق اختیارات نهفته بایستی مشخص شوند، شناخته شوند و بطور مناسبی قیمت گذاری شوند و متعاقباً نظارت و تعدیل شوند. ناظران باید از بیمه گران اتکایی انتظار اتخاذ بهترین شیوه بازار را برای کنترل چنین ریسک‌هایی داشته باشند.

علاوه بر این، همانند بیمه گران اولیه، بیمه گران اتکایی در معرض انواع مختلفی از ریسکهای عملیاتی مانند ریسکهای ناشی از کارمندان (برای مثال، بی کفایتی در اداره امور، خطای انسانی و کلاهبرداری داخلی)، تکنولوژی (برای مثال، سیستمهای نابود کننده و ضعف فنی)، روابط مشتری (برای مثال، مناقشات ناشی از قرارداد) و منابع خارجی (برای مثال، کلاهبرداری خارجی یا تغییرات در تفسیرهای قانونی) قرار دارند.

بیمه گران اتکایی باید اطلاعاتی را برای ناظر درباره نمودار ریسک کلیش، یعنی رابطه بین جریان ریسکها و توانایی مالیشان فراهم آورند. ناظر باید نمودار ریسک و تمامی اطلاعات مربوطه دیگر با بیمه گر اتکایی را بررسی نماید. در مورد بیمه گران اتکایی بطور بین المللی فعال، ناظر باید اطلاعات راجع به میزان ریسک (برای مثال، با استفاده از

¹⁶ More acute

¹⁷ Lines of business underwritten

¹⁸ Embedded option

حق اختیاری که بخشی جدانشدنی از ابزار دیگری است.

عنوان مقاله : استاندارد نظارت بر بیمه گران اتکایی

احتمال نابودی/نکول) را که بیمه گر اتکایی حداکثر میزان ریسک مورد قبول در نظر می گیرد بررسی نماید. در چنین مواردی ، ناظر باید نظارت نماید که آیا ریسک پذیری جاری در داخل دامنه مورد قبول که ماهیت بین المللی کسب و کار بیمه ای را به حساب می آورد است. ناظر باید سرمایه نگهداری شده توسط بیمه گران اتکایی را بطور جهانی نظارت نماید.

ناظر باید یا با استفاده از کارمندان داخلی یا بستن قرارداد با متخصصان خارجی (که در معرض شرایط تضاد منافع و رازداری قرار دارند) توانایی در بررسی مدل‌های بیمه گران اتکایی را داشته باشد. بررسی این مدل‌ها سعی در تضمین این موضوع دارند که مدل‌ها به اندازه کافی نمودار ریسک منحصر به فرد این کسب و کار بیمه ای ، از جمله اعم از اینکه بیمه بلند مدت تصفیه یا بیمه کوتاه مدت تصفیه است ، و نیز احتمالی برای ناپایداری و خسارتهای بزرگ را منعکس می کنند. چارچوب‌های برای ایجاد سرمایه اقتصادی باید "عوامل جبران کننده"^{۱۹} ، مانند دفتر بیمه اتکایی به اندازه کافی متنوع ، را به حساب آورند که توانستند میزان زیانهای کلی را تعدیل نمایند. این چارچوبها نه تنها باید ریسکها را بطور جداگانه در نظر بگیرند بلکه باید رویهم رفته اثرات وابستگیها را مانند زمانیکه سرمایه گذارهای بیمه گر اتکایی ، تضمینهای مالی صادر شده اش ، اگر وجود داشته باشد ، و/یا ریسکهای مجدد تفویض شده اش با همان طرف قرارداد هستند را در نظر بگیرد.

برای بیمه گران اتکایی که عضوی از گروهی هستند ، مدل‌ها باید میزان مواجهه با خطرات درون گروهی را به حساب آورند و امکان برای "هماهنگی مضاعف"^{۲۰} و انتشار را برجسته نمایند. "اهداف سرمایه اقتصادی"^{۲۱} باید به جهت عملکردهایی برای بیمه گر اتکایی بطور کلی و هم در مناطق خاصی تعیین شود.

بطور کلی ، بیمه گران اتکایی بطور بین المللی فعال ، یا شرکتهای سرمایه گذاریشان ، توسط حداقل یک آژانس رتبه بندی معتبر ارزیابی می شوند. ناظران باید سعی در بهره مند شدن از اطلاعات آژانس رتبه بندی داشته باشند تا بیشتر درباره شرکتهایی که نظارت می کنند آگاه شوند. بهنگامیکه بیمه گر اتکایی رتبه بندی رو به کاهشی را دارا است یا رتبه بندی اوراق قرضه دارای کیفیت خوب را از دست می دهد ، ناظر باید خواستار توضیحی باشد.

¹⁹ Countervailing factors

²⁰ Double gearing

این واژه برای توصیف موقعیتی استفاده می شود که در آن سرمایه یکسانی بطور همزمان بعنوان حائلی در برابر ریسک در دو یا چندین موجودیت قانونی یک گروه تولیدی استفاده می شود.

²¹ Economic capital targets

۴. حاکمیت شرکتی

حاکمیت شرکتی اشاره به روشی دارد که در آن هیئت مدیران و مدیریت ارشد کسب و کار بیمه ای و امور بیمه گر اتکایی را زیر نظر دارند. بویژه، مسئولیتهای آنان شامل ایجاد و حفظ سیاستها و رویه های کاری مربوط به مدیریت ریسک، کنترلهای داخلی، گزارش دهی، و حسابرسی هستند و همینطور مسئولیتشان تضمین این موضوع است که بیمه گر اتکایی از تعهدات نظارتی و قانونی تحمیل شده بر حسابرسی پیروی می کند. با در نظر گرفتن ماهیت خاص کسب و کار بیمه اتکایی، بیمه گران اتکایی باید رویه های کاری و سیاستهای مناسبی را دارا باشند که پوشش می دهند:

- بیمه گری

سیاستها باید با مشخص نمودن سهمهای نگهداری کسب و کار بیمه و انواع ریسکهایی که توسط بیمه گر اتکایی بنابر مکان پذیرفته می شوند برقرار باشند. رویه های کاری مناسب برای بکارگیری و نظارت این سیاستها باید ایجاد شوند. این رویه ها، بررسی مفاد و شرایط قراردادهای شامل می شوند تا تضمین کنند که این شرایط دقیق هستند و بطور قطع توافق شده اند. دستورالعملهای بیمه گری باید، درجاییکه مناسب است، بیمه گر اتکایی را ملزم به کسب اطلاعات کافی راجع به واگذارندگانی نماید که با وی این اطلاعات برای ارزیابی یکپارچگی، سیاست مدیریتی و کسب و کارشان بکار می رود.

- "تجمع خطرات"²² (برای مثال، قرار گرفتن در معرض خطرات فاجعه آمیز مانند طوفان، زمین لرزه، سیل، تگرگ و بلایای بشری)

بیمه گر اتکایی باید هر نوع تمرکز ریسک بر روی سهمهای نگهداری اصلی کسب و کار بیمه و بر روی پرتفولیو را بطور کلی به دلیل واقعه ای عیناً یک جور شناسایی، نظارت و اندازه گیری نماید. این واقعه باید محدودیتهایی بر روی کل پرتفولیو و، درجاییکه مناسب است، بر روی هر سهم نگهداری کسب و کار بیمه معین کند تا اثر موقعیتی را محدود کند که در آن با همان واقعه یا همان علت اصلی بر چندین سهم نگهداری تأثیر گذاشته می شود. درجاییکه لازم است، باید مدلهای ارزیابی ریسک برای وقایع فاجعه آمیز وجود داشته باشد و ناظران باید توانایی، یا با کارمندان داخلی یا توسط استخدام متخصصان داخلی (که ممکن است در

²² Accumulations of exposures

معرض شرایط تضاد منافع و رازداری باشند) ، در ارزیابی کنترل‌های بر روی میزان مواجهه با خطرات فاجعه آمیز بیمه گر اتکایی را داشته باشند.

- ذخیره سازی

بیمه گران اتکایی باید رویه های کاری و سیاستهای مناسبی را برای ایجاد ذخایر فنی دارا باشند و به اندازه کافی به چالشهای خاص مواجه شده توسط بیمه گران اتکایی ، بویژه در خصوص ایجاد ذخائر IBNR پردازند.

- بیمه اتکایی مجدد (پوشش و تضمین)

همانند بیمه گران اولیه ، بیمه گران اتکایی بایستی استراتژیهایشان برای مدیریت بیمه اتکایی مجدد را تعریف و مستند نمایند. این امر عبارت است از مشخص نمودن رویه های کاری برای موارد ذیل :

– بیمه اتکایی مجددی که باید خریداری شود

– نحوه ای که بیمه گران اتکایی مجدد انتخاب خواهند شد ، از جمله چگونگی ارزیابی تضمینشان

– هر نوع محدودیتهایی بر روی بیمه اتکایی مجدد برای هر یک بیمه گر اتکایی مجدد

– چه نوع وثیقه ای ، اگر وجود داشته باشد ، در هر زمان خاص نیاز می باشد

– چگونه برنامه بیمه اتکایی مجدد نظارت خواهد شد (یعنی ، سیستمهای گزارش دهی و کنترل داخلی).

در استراتژیهایشان برای مدیریت بیمه اتکایی مجدد ، بیمه گران اتکایی باید در نظر بگیرند که ممکن است موقعیتهایی وجود داشته باشند که در آنها بیمه گر اتکایی خویش را در واگذاری بیمه اتکایی مجدد به بیمه گر اتکایی مجدد دارای سطح قابل قبولی از تضمین ناتوان می یابد.

- شرایط قرارداد

بیمه گر اتکایی باید هر نوع شرایط خاص قرارداد بیمه اتکایی مجدد ، مانند تجمعها که مبلغ وصول شدنی از طرف بیمه گر اتکایی مجدد را تحت تأثیر قرار خواهد داد را شناسایی ، نظارت و کنترل نماید.

- قراردادهای

بیمه گران اتکایی باید روندی را وضع نمایند که از طریق آن قراردادهای بطور بموقع بررسی و تایید می شوند.

- سرمایه گذاریها

سیاست سرمایه گذاری بیمه گر اتکایی باید ماهیت جهانی کسب و کار بیمه و خصوصاً پرداختن به مدیریت دارایی/بدهی، تنوع دارایی، نقدینگی، و جریان وجوه نقد را با در نظر گرفتن ساختار گروه منعکس نماید. این سیاست باید سرمایه گذاریهای مورد تأیید را مشخص کند، محدودیتهایی را توسط طبقه دارایی معین نماید، توصیف نماید که چه داراییهایی در نظر گرفته می شوند که همانندهای مناسبی برای بیمه بلند مدت تصفیه و بیمه کوتاه مدت تصفیه باشند و چگونه ریسکهای مختلف مدیریت خواهند شد - برای مثال، بیمه گر اتکایی چه کاری انجام می دهد تا ریسک پول رایج را بهنگامیکه ریسکهای در چندین کشور را بیمه می کند مدیریت نماید. سیاست سرمایه گذاری بایستی محدودیتهای تمرکزی، مانند محدودیتهای برای سرمایه گذاریها در شرکتهای یا گروهها و محدودیتهای بر روی سرمایه گذاریها در بخشهای بخصوص صنعت را داشته باشد. بهتر است بیمه گر اتکایی رویه های کاری مناسبی برای نظارت و کنترل سیاست سرمایه گذاری در برابر محدودیتهای تأیید شده توسط هیئت مدیران و در حیطه محدودیتهای نظارتی، اگر وجود داشته باشد، را دارا باشد.

ناظر باید رویه های کاری و سیاستهای حاکمیت شرکتی بیمه گر اتکایی، از جمله سیستم کنترلهای داخلی اش را بررسی نماید. این بررسی بمنظور تضمین این موضوع است که این سیاستها و رویه های کاری به ماهیت ریسک پذیرفته شده می پردازند.

۵. مبادله اطلاعات

ناظر داخلی یک بیمه گر اتکایی بطور بین المللی فعال، وظیفه برقراری ارتباط با ناظران در حوزه های قضایی را دارد که در آنها بیمه گر اتکایی بیمه اتکایی صادر می کند و این بیمه گران اتکایی متکی به حرفه ناظر داخلی هستند. طبق تقاضای ناظر در حوزه قضایی میزبان، ناظر داخلی باید اطلاعات مالی مربوط و اطلاعات نظارتی دیگری را فراهم آورد، از جمله اطلاعات واقعی راجع به افراد دارنده موقعیتهای مسئولیت ارشد در بیمه گر اتکایی بطوری که چنین اطلاعاتی به مسئولیتهای نظارتی ناظر میزبان مربوط باشد.

یک توافق رسمی، پیش نیازی برای استفاده مشترک از اطلاعات نیست، اما این توافق بمنظور مطرح نمودن بطور قطع شرایط مبادله اطلاعات ضروری است. در هر صورت، ناظرانی که در حوزه های قضایی میزبان اطلاعات

محرمانه را از طرف ناظر داخلی دریافت می کنند باید توافق به نگهداری اطلاعات محرمانه نمایند. "استاندارد نظارتی بر مبادله اطلاعات"^{۲۳} شرایطی را مطرح می کند که باید بهنگامیکه ناظران بیمه اطلاعات را مبادله می کنند بکار روند. همچنین، ناظران ممکن است خواستار مراجعه به OECD باشند: تصمیم گیری درباره مبادله اطلاعات برای بیمه گران اتکایی، C(2002)134. در جاییکه یادداشتهای کتبی و رسمی توافق یا توافقات چند جانبه وجود دارند، این توافقات باید برای پوشش بیمه گران اتکایی بسط داده شوند.

ناظر داخلی باید ناظران در حوزه های قضایی میزبان را از هر نوع تغییرات مهم در نظارت بیمه گر اتکایی که تأثیر چشمگیری بر روی عملکردهای بیمه گر اتکایی دارد آگاه سازد. بویژه ناظر داخلی باید ناظر در حوزه قضایی مربوطه میزبان را بهنگام پس گرفتن مجوز یا اتخاذ اقدامی که عملکردهای بیمه گر اتکایی در آن حوزه قضایی را تحت تأثیر قرار خواهد داد آگاه سازد.

همچنین، ناظران در حوزه قضایی میزبان باید ناظر داخلی را از هر نوع شرایط یا مسائل مهمی که ممکن است بیمه گر اتکایی را تحت تأثیر قرار دهند آگاه سازد.

پایگاه داده ای IAIS برای بیمه گران اتکایی، مبادله اطلاعات را با فراهم آوردن داده برای بیمه گران اتکایی در حوزه های قضایی متفاوت حمایت می کند. اعضاء می توانند اطلاعاتی را درباره مواردی که آیا بیمه گر اتکایی مجاز است و در کشور دیگری نظارت می شود یا حسابهای سالیانه اش در طی چندین سال بررسی می شوند، بدست آورند. بهنگام استفاده از پایگاه داده ای، اعضاء باید مطلع باشند که جامعیت و صحت این اطلاعات به تلاشهای اعضاء بستگی دارد، و هنگامیکه درباره این اطلاعات در شک هستند باید مستقیماً برای تأیید با ناظر مربوطه تماس بگیرد.

مبادله اطلاعات نباید به اطلاعات خاص شرکت محدود شود. از طریق مذاکرات، ناظران از تجربیات یکدیگر می آموزند. برای مثال، ناظر ممکن است درباره شیوه های جدید در تخمین ذخائر فنی برای وقایع فاجعه آمیز از طرف ناظر دیگری که با همین ریسکها مواجه شده بیاموزد.

²³ Supervisory standard on the exchange of information